

Cəmilə Niyaz qızı
AMEA Folklor İnstitutu

Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra tariximizin, ədəbiyyatımızın, mədəniyyətimizin unudulmuş səhifələrinə yeni baxış zərurəti yarandı. Bu gün həm elmi dairələrdə, həm də oxucu auditoriyasında maraqlı doğuran simalardan biri də XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində yaşamış Abdulla Sur Məmmədzadədir.

Romantik ədəbi düşüncənin görkəmli nümayəndəsi kimi tanınan A. Sur yalnız şair və publisist kimi deyil, həm də tənqidçi və alim obrazı ilə yadda qalmışdır. Lakin uzun illər sovet senzurasının yaratdığı "bəynəlmilətçilik" şüarları onun irsinin dolğun şəkildə araşdırılmasına mane olmuşdur. İndiki mərhələdə isə onun yaradıcılığı həm tədqiqatçılar, həm də ədəbiyyatsevərlər üçün yeni bir xəzinədir.

Abdulla Surun "Türk ədəbiyyatına bir nəzər" adlı əsəri, eləcə də "Həyat", "İrşad", "Tərəqqi", "Həqiqət" kimi mətbu orqanlarda dərc olunan məqalələri onun dərin elmi təfəkkürü və vətənpərvər baxışa malik bir ədəb olduğunu sübut edir. O, həm də dövrün görkəmli ədəbiyyatşünasları - F. Köçəri, A. Şaiq kimi ziyalılara yazışmaları və ədəbi müzakirələrdə iştirakı ilə fərqlənir. Cəmi 29 il ömrü sürməsinə baxmayaraq, Abdulla Surun ədəbi və elmi irsi 9-10 cildlik əsər həcmində bərabərdir.

Ən böyük xidmətlərindən biri isə min səhifəlik "Türk ədəbiyyatına bir nəzər" əsəridir. Təəssüf ki, bu dəyərli tədqiqat tam şəkildə günümüzə gəlib çatmayıb. Ancaq onun qalığına belə göstərir ki, Sur

nəzər"dir. Burada o, Füzulinin ilk dəfə açıq şəkildə "Azərbaycan şairi" kimi təqdim edir və onun poeziyasındakı elmiliklə simliyyətin vəhdətini poeziyanın əsas elementi hesab edir. Eyni zamanda, Sur həvələri sənətin ruhuna zidd sayır və klassik poeziyanın etik dəyərlərinə sadıq qalır. Abdulla Surun "Füzuliyə bir nəzər" əsəri klassik şairimizin təkcə şair deyil, həm də böyük bir alim kimi təqdim olunmasında

mədəni özünüdərk ön planda dayanır. Onun Senan və Nigar xanım haşr etdiyi yazılar, təhli və şərhəri bu gün də aktual olaraq qalır. O, ədəbi fikrin təkcə gözəllik axtarışı deyil, həm də maarifçilik, ictimai şəurun formalaşması vasitəsi olduğunu dərk edən ilk ziyalılardandır. Abdulla Surun xüsusi qadın şairlərə verdiyi dəyər də diqqətləyiqdir. O, "Nigar xanım" haqqında yazdığı məqaləsində onun poetik gücünü və Türk kimliyi ilə fəxr etməsinə vurğulayaraq bu qadın şairin ədəbiyyatda mövqeyini təqdir edir.

Publisistlikasında isə pedaqoji ideyalar xüsusi yer tutur. O, təhsilin ailədən başlamalı olduğunu, qadınların maarifləndirilməsinin vacibliyini, ana dilində tədrisin üstünlüklərini vurğulayırdı. "Əski İstanbul xanımları", "Uşaqlar klubu", "Ana dilində təhsil məsələləri" kimi məqalələr onun düşüncə dərinliyini və

riqlə yanaşma təqdim edir. Təbii obrazlarını insan psixologiyası ilə birləşdirən təsvirlər isə onu digər romantiklərdən fərqləndirir.

Alim-şairin ən qiymətli keyfiyyətlərindən biri də onun elm ilə poeziya arasında körpü yaratmaq bacarığıdır. O, Sinan Paşanın elmi biliklərinin onun şairiyyatında necə özünü göstərdiyini tədqiq edir və belə qənaətə gəlir: "Yüksək elm sahibi olmaq poeziyada da yüksəlişə səbəb olur".

Abdulla Surun elmi-ədəbi irsi bu gün də aktualdır. Onun ədəbiyyatşünaslığımıza gətirdiyi baxış bucağı, obyektiv və dərin təhlilləri, klassiklərə münasibətdə tutduğu məsuliyyətli mövqə Azərbaycan tənqidinin inkişafında silinməz iz buraxmışdır. Onun əsərlərinin yenidən nəşr olunması, gənc tədqiqatçılar tərəfindən geniş şəkildə öyrənilməsi və təbliği bu böyük romantikin layiq olduğu dəyərləndirməni qazanma-

Ədəbi tənqidimizin səssiz səsi: ABDULLA SUR

ümumtürk ədəbiyyatına geniş yanaşma ilə nəzər salmış, təkcə Azərbaycan deyil, digər türk xalqlarının ədəbiyyatını da bir sistem halında təqdim etmişdir.

O, dövrünün digər romantiklərindən fərqli olaraq ədəbi tənqid və elmi təhliyə daha çox önəm vermişdir. Ədəbi irsimizin dərin qatlarına ənənək klassik ədəbiyyatımızı, xüsusilə də Füzulinin irsini tədqiq etmiş, bu sahədə novator yanaşmaları çıxış etmişdir.

Ən çox istinad edilən tənqid məqalələrindən biri "Füzuliyə bir

əhəmiyyətli rol oynamışdır. A. Sur Füzulinin həm Azərbaycan, həm də ümumtürk ədəbiyyatında yerini müəyyənləşdirməyə çalışmışdır. Bu əsərdə tənqidçi Füzulinin poetikasını, istifadə etdiyi sözlərin bu günkü dilimizdə işlənilməsi, mecazlarla zəngin poetik sistemini incəliklə təhli edir. O yazırdı: "Füzuli yalnız nəzmən yazmadı, asarımənsurədə də vardır. "Şikayətnamə"sile "Hədiqə-tuş-Şüdə"sı cümlələndir".

Abdulla Sur publisistlikasında milli oyanış, mənəvi dəyərlər və

qabaqcıl mövqeyini əks etdirir.

Eyni zamanda, o, erməni millətçilərinin fitnələrinə qarşı çıxır, cəmiyyətin sabitliyinə təhdid yaranan qüvvələri tənqid edir və "Xoruzun quyuquq görünməyə başladı" adlı məqaləsində ictimai təhlükələrə qarşı xəbərdarlıq edirdi.

Şair kimi isə onun romantik mənsur şeirləri - "Şəradə şafəq sökülərken", "Günəş doğduqdan sonra" və "Səmişün ümidlər" - böyük sənətkarlıqla yazılıb. Qərblə Şərqlin müqayisəsində yeni maa-

sına səbəb olacaqdır.

Əldə edilən tədqiqat nəticələri göstərir ki, Abdulla Sur yalnız XX əsr tənqidinin başlanğıc mərhələsində deyil, ümumilikdə Azərbaycan ədəbi düşüncə tarixində əhəmiyyətli bir mərhələnin qurucusudur. Bugünkü elmi-metodoloji yanaşma və arxiv sənədləri əsasında aparılan tədqiqatlar bir daha sübut edir ki, Abdulla Surun tənqidçi, alim və publisist kimi fəaliyyəti ədəbiyyat tarixində yenidən və layiqincə qiymətləndirilməlidir.